Ἐπιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΛΛΑ

ΑΓΩΝΙΩΔΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΕΩΣ πρὸς τὸν ἡμεροδείκτη καταβάλλουν τώρα οἱ πασχαλιές. — Καὶ προσπαθοῦν νὰ κερδίσουν τὸ χρόνο ποὺ τὶς καθυστέρησε ὁ Μάρ της μὲ τὶς ψυχροῦλες του. — Γι' αὐτὸ καὶ μπουμπούκιασαν ὁμαδικῶς ἐντὸς τριημέρου.— Καὶ μάλιστα σὲ μερικοὺς ὑπήνεμους καὶ μεσημβρινοὺς κήπους ἔχουν ἀνθίσει— Προσθέτοντας τὸ μεθυστικό τους ἄρωμα στὶς μυρίπνοες ὧρες τῆς Ἀνοίξεως. —Πάντως, εἶναι βέβαιο ὅτι οἱ Πασχαλιὲς ἐφέτος θὰ εἶναι στὴν καλλίτερη στιγμὴ τους κατὰ τὰ τέλη τοῦ Μεγαλοδόμαδου. — Τότε δηλαδή, ποὺ χρειάζονται περισσότερο. ⁂ ΤΗΝ ΠΛΟΥ-ΣΙΑ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙ κατὰ τὴν ἐφετεινὴ θερινὴ σαιζὸν προσιωνίζεται μεταξὺ ἄλλων καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ξένων, ποὺ φθάνουν ἤδη στὴν πόλη μας. — Πράγματι, οἱ δρόμοι τῶν Πατρῶν ἀρχίζουν νὰ ἀποκτοῦν τὴ σχετική... γραφικότητα μὲ ἠὐξημένο σημαντικὰ τὸ ρυθμὸ σὲ σύγκριση μὲ τὴν ἀντίστοιχη περυσινὴ περίοδο — Ηὐξημένος ἐπίσης φαίνεται ὅτι θὰ εἶναι καὶ ὁ βαθμὸς τῶν ἀποκαλύψεων ποὺ μᾶς ἐπιφυλάσσουν οἱ τουρίστρι ἐς μας. — Καὶ αὐτὸ βέβαια συνάγεται ἀπὸ τὸ μέχρι τοῦδε προσίμιο. — Ἔτσι φαίνεται ὅτι ἐφέτος θὰ δοκιμασθοῦν δεινότεροι οἱ ἐνοοῦντες νὰ διατηροῦν... ἀγέρωχη στάση ἔναντι τῶν ἄλλο ὅπως πειρασμῶν. — Τῶν ὁποίων οἱ προθέσεις καμμιὰ φορὰ εἶναι κι' αὐτὲς σοῦπερ διαφανεῖς.

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Οἱ ρίζες

ΟΤΑΝ κάποιος ἀποφασίζει νὰ μελετήσῃ τὴ γένεση τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, ἔχει ἐνδιαφέρον νὰ ἐπιχειρήσῃ μιὰν ἀναδρομὴ στὰ γεγονότα ποὺ «ὤφειλαν» τὴν ἐπικαιρότητά τοῦ 1956—57 γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ προσδιορίσῃ τὰ στοιχεῖα τοῦ διεθνοῦς χώρου μέσα στὸν ὁποῖο ἕξη κράτη τῆς Εὐρώπης ἀπ' τὰ πιὸ ἐκδιομηχανισμένα τοῦ κόσμου ὀργανώθηκαν σὲ μιὰ νέα οἰκονομικὴ δύναμη. Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ εἶναι ἀνομοιογενῆ. Ὁ συνδυασμός τους ὅμως δείχνει ὅτι εἶχε διαμορφωθῆ γιὰ τὴν Εὐρώπη μιὰ ἀπειλητικὴ κατάσταση. Μιὰ κατάσταση, ὅπου διαγραφόταν ἀνάγλυφη ἡ ἀδυναμία της, ἔτσι ὥστε νὰ δικαιώνονται οἱ προπάθειες γιὰ τὴν ἑνοποίησή της.

Πρῶτο στοιχεῖο: Ἡ κρίση τοῦ Σουέζ, διαφερματίζεται τὸ καλὸ καίρι τοῦ 1956 καὶ καταλήγει στὴν ἀποτυχία τῆς στρατιωτικῆς ἐπιχειρήσεως τῶν Γάλλων καὶ τῶν Βρετανῶν ἐναντίον τῆς Αἰγύπτου. Αὐτὴ ἡ τεχνικὰ ἁπλὴ ἐπιχείρηση, ἐκτυλίχθηκε σὲ μιὰ διεθνῆ ἀτμόσφαιρα, ὅπου ἡ Εὐρώπη δὲν μποροῦσε νὰ παίξῃ μόνη τὸ ταιχνίδι της χωρὶς νὰ ἐπισύρῃ ἐναντίον της τὴν ὀργή, εἴτε τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, εἴτε τῆς Ἀμερικῆς γιὰ νὰ καταδικάσουν αὐτὴ τὴ μορφὴ αὐτοδικασίας. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐγχειρήματος ἦταν τραγικὰ ἀρνητικὸ γιὰ τὶς δυὸ Εὐρωπαϊκὲς δυνάμεις, ποὺ ἀναγκάσθηκαν νὰ παραδεχθοῦν τὴν πτώση τους. Ὑπῆρξε ὅμως ἀρνητικὸ καὶ γιὰ τὴν ὑπόλοιπη Εὐρώπη, ἀφοῦ τὸ κλείσιμο τῆς διώρυγας τοῦ Σουέζ καὶ τὸ κόψιμο τῶν πετρελαιαγωγῶν ἀπ' τὴ Συρία ἀπέδειξαν τὴν ἐνεργειακὴ ἐξάρτηση τῶν χωρῶν τῆς γηραιᾶς Ἠπείρου ἀπὸ μιὰ ἐχθρικὴ Μέση Ἀνατολή. Δηλαδὴ ἡ κρίση τοῦ 1956—57 ὑπῆρξε ὁ προάγγελος τῆς σημερινῆς. Ἡ ὑπόθεση τοῦ Σουέζ δὲν εἶχε ἀκόμη κλείση ὅταν μιὰ ἄλλη ξεσποῦσε. Ἡ Οὐγγαρία ξεσηκωνόταν τὸν Ὀκτώβριο. Καὶ στὶς 4 Νοεμβρίου ἐκδηλώνεται ἡ σοβιετικὴ ἐπέμβαση. Ἡ κρίση αὐτὴ κλόνισε σοβαρὰ τὰ δυτικοευρωπαϊκὰ κόμματα. Παράλληλα ἡ Μόσχα σκληραίνει τὴ στάση της. Ἡ διαίρεση τῆς Εὐρώπης εἶναι πιὸ φανερὴ ἀπὸ ποτέ. Ἡ ἔνταση ἀνάμεσα στὰ δυὸ μπλὸκ καρυφώνεται. Ἡ σημασία ποὺ οἱ δυτικὲς κυβερνήσεις ἀποδίδουν στὸ σοβιετικὸ κίνδυνο ἐντείνεται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση καὶ ἡ Λαϊκὴ Κίνα δίνουν τὴν ἐντύπωση κοινοῦ μετώπου.

Ἄλλη ἀφορμὴ ἀνησυχίας, οἱ τεχνολογικὲς πρόοδοι τῶν Σοβιετικῶν ποὺ ἐκτοξεύουν καὶ θέτουν σὲ τροχιὰ γύρω ἀπ' τὴ γῆ τὸν Σπούτνικ. Τὸ κατόρθωμα αὐτὸ ἐντυπωσιάζει τὴ φαντασία τῶν μαζῶν. Πρόκειται γιὰ μιὰ ἀναμφισβήτητη νίκη τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Καὶ τὸ Κρεμλῖνο ἐκμεταλλεύεται τὸ γόητρο ποὺ κέρδισε μ' αὐτὸ τὸν τρόπο γιὰ νὰ δειχθῆ πιὸ ἀκαμπτο στὴ διεθνῆ σκηνή.

Τὴν ἴδια ἐποχή, ἡ Γαλλία ἔχει παραπέσῃ σὲ μιὰ περίεργη παθητικὴ στάση. Ὁ πόλεμος τῆς Ἀλγερίας, οἱ ἀσταμάτητες πολιτικὲς κρίσεις τὴν ἐξηγοῦν. Κι' ὅμως σ' αὐτὴ τὴν περίοδο κατορθώνεται ἡ ὑπογραφὴ καὶ ἐπικύρωση τῶν συνθηκῶν τῆς Ρώμης.

Οἱ Γάλλοι ἀναγκάζονται νὰ ἀποδεχθοῦν τὸν διεθνῆ ἀνταγωνισμὸ τὸν ὁποῖο ἡ Κοινὴ Ἀγορὰ θεσμοποιοῦσε.

Ὁ κίνδυνος ἦταν ὑπαρκτὸς καὶ ἀξιοσημείωτος. Ἦταν ὅμως εὐτύχημα ποὺ ἄνθρωποι λογικοὶ κατανόησαν τὸ 1957 ὅτι πίσω ἀπ' τὸν κίνδυνο βρίσκοταν ἡ εὐκαιρία μιᾶς Εὐρωπαϊκῆς ἀναγεννήσεως μέσα στὴν καινούργια πραγματικότητα. Ἔτσι ἔπεσε ὁ σπόρος τῆς Εὐρωπαϊκῆς οἰκονομικῆς κοινότητος ἡ ὁποία σίγουρα κάποτε θὰ καταλήξῃ καὶ στὴν πολιτικὴ ἑνοποίηση γιὰ τὸ καλὸ τῶν λαῶν της.

ΠΑΝ

Αὐτοκίνητα μινιατοῦρες

ΤΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ — μινιατοῦρες τῆς ἑταιρείας Γκάμντα Κοὺρ τοῦ Ἰσραήλ, εἶναι κάτι πάρα πάνω ἀπὸ παιχνίδια. Κατασκευασμένα ὅλα σὲ κλίμακα 1 πρὸς 43 ὅλα τὰ μέρη τῶν αὐτοκινήτων εἶναι κινητὰ (πόρτες, σοῦστες τροχῶν κ.λ.π.).

Ἡ ἐπιχείρηση ποὺ ἔχει ζωὴ μόλις δύο χρόνων, ἐξάγει τὸ μισὸ τέλλα της σὲ πολλὲς χῶρες τοῦ ἐξωτερικοῦ, συμπεριλαμβανομένης τῆς Ἰαπωνίας.

Προσφάτως μάλιστα στὰ προϊόντα τῆς ἑταιρείας ἀναγνωρίστηκε ἡ κατηγορία τῶν «Τριῶν ἀστέρων» ἐκ μέρους τοῦ γνωστοῦ περιοδικοῦ «Ὠτομομπίλ Ρηβιοῦ».

Ποῦ ποντάρει...

ΑΝΕΨΙΑ καθηγητοῦ πανεπιστημίου (ἐπ' ἀδελφῆ) ζητεῖ σύζυγον.

Κι' ἔπειτα; Θὰ ρωτήσετε. Τί τὸ παράδοξο νὰ θέλουν παντρειὰ καὶ οἱ ἀνεψιὲς τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου;

Τὸ παράδοξο, ἢ ἂν θέλετε, τὸ πρωτότυπο, εἶναι ὅτι αὐτὴ ἡ συγγενικὴ σχέσις μὲ τὸν κ. καθηγητὴ προβάλλεται μεταξὺ τῶν ἄλλων προσόντων τῆς νύφης στὴ δημοσιευομένη μικρὴ ἀγγελία!

Καὶ φυσικά, ἡ κοπέλλα θὰ ποντάρῃ περισσότερο σὲ γαμπρὸ ποὺ ἡ πνευματικότητά του θὰ μπορεῖ νὰ ἐκτιμήσῃ τὸν ἐν λόγω βαθμὸ συγγενείας. Ἄλλο τώρα ἂν ὡρισμένοι ἔχουν τὴν ἐντύπωση ὅτι ἡ συγγένεια αὐτὴ ἐὰ ἦταν ἐλκυστικώτερη ἂν ὁ θεῖος ἦταν μεγαλοβιομήχανος ἢ ἐφοπλιστής.

Νέα ἀπὸ τὴν ΤΥ

ΣΕ ΛΙΓΕΣ μέρες φθάνουν στὴν Ἀθήνα ὁ Σὲρ Χιοὺ Γκρὴν, γνωστὸς ἀπὸ τὶς προτάσεις του γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ τηλεόρασιν, καθὼς καὶ ὁ ἀδελφὸς του διάσημος συγγραφέας Γκράχαμ Γκρήν.

—Ὁ Ζάχος Χατζηφωτίου, ποὺ κάθε Τετάρτη στὶς 10.30 κάνει ἀπὸ τὴν ΥΕΝΕΔ τὴν «ἐκπομπή» του ὑπῆρξε ἕνας ἀπ' τοὺς πιὸ μεγάλους Εὐρωπαίους πλαίη μπούς καὶ πρώην σύζυγος τῆς Τζένυ Καρέζη.

—Τηλεοπτικὴ ἀνηψιὰ τοῦ Διονυσίου Παπαγιαννόπουλου στὸ Λούνα Πάρκ, ἡ Ρένα Παγκράτη, ἡ πιὸ γνωστὴ ὡς Κάθριν ἡ τρελλούτσικη βλέπει μὲ πολλὴ ἀγάπη τὸ ρόλο της. Τῆς μοιάζω, ἔχει πῆ αὐτῆς τῆς Κάθρην.

—Ὁ «Γιούγκερμαν» τοῦ Καραγάτση στὸ βιβλίο ἀπ' τὸ ὁποῖο ἔγινε τὸ σήριαλ περιλαμβάνει 153 ἐρωτικὲς σκηνές. Φαντασθῆτε τί ἀναγκάσθηκε νὰ κόψῃ ὁ διασκευαστὴς γιὰ τὴν τηλεόραση...

—Ἡ ξαφνικὴ εἰσβολὴ τῆς Ἰταλίδας σώου γούμαν Ραφαέλλας Καρὰ στὴν τηλεόραση, ὀφείλεται στὴν ἔξυπνη διαφήμιση τῆς ἑταιρείας ποὺ τὴν πατρονάρει στὴ Ἑλλάδα. Ἡ ἑταιρεία εἶναι ἡ G.B.S. καὶ οἱ πληροφορίες μας λένε πὼς ὁ δίσκος τῆς Καρὰ πούλησε (κιόλας) 15.000 κομμάτια σὲ λίγες μέρες.

ΜΙΑ ΝΕΑ ΘΕΩΡΙΑ

Γράφουν ἱστορία καὶ οἱ ἐπιδημίες

ΠΤΩΣΗ ΠΟΛΙΤΙΣΜΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ Γίββων καὶ οἱ ἄλλοι ἱστορικοὶ οἱ ὁποῖοι ἐπροδίδευαν τὰ αἴτια τῆς παρακμῆς καὶ τῆς πτώσεως μεγάλων πολιτισμῶν εἰς ἠθικὴν φυσικὴν κατάπτωσιν δὲν διέγνωσαν, ἴσως καλῶς τὰς καταστάσεις. Διότι παρεῖδον ἕνα παράγοντα ὁ ὁποῖος συναντᾶται κατὰ κανόνα εἰς τὰς παραμονὰς τῶν μεγάλων κρίσεων: τὸν παράγοντα τῆς μολύνσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῶν ἐκ θανατηφόρων ἐπιδημιῶν.

Τὴν ἐπαναστατικὴν αὐτὴν θεωρίαν διατυπώνει ὁλοκληρωμένην μὲ παραδείγματα ἐκ τῆς Παγκοσμίου Ἱστορίας, ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ Σικάγου Οὐίλλιαμ Μὰκ Νέϊλλ εἰς τὸ νέον βιβλίον του «Ἐπιδημίαι καὶ Ἱστορία».

Ἀνάλογοι θεωρίαι εἶχον διατυπωθῆ, σποραδικῶς, καὶ ὑπὸ παλαιοτέρων καὶ νεωτέρων ἱστορικῶν, ὡς ἦτο ἐκείνη ἡ ὁποία ἀπέδωσε τὴν παρακμὴν τῆς Ρωμαϊκῆς κοινωνίας εἰς χρονίαν δηλητηρίασιν τοῦ πληθυσμοῦ ἐκ μολύβδου προκληθεῖσαν ἐκ τῆς χρήσεως ἐφυελωμένων ποτηρίων τοῦ οἴνου, σὐδέποτε, ὅμως, ἡ μελέτη τῆς θεωρίας αὐτῆς ὑπῆρξε τόσον ὁλοκληρωμένη ὅσον εἶναι εἰς τὸ νέον βιβλίον.

Η ΡΩΜΑΪΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ

Κατὰ τὸν Μὰκ Νέϊλλ, αἱ ἐπιδημίαι ὑπῆρξαν ὁ κύριος παράγων τῆς παρακμῆς, τῆς πτώσεως τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας. Πράγματι, τῷ 165 μ.Χ. στρατεύματα, τὰ ὁποῖα ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐκ τῆς Μεσοποταμίας μετέφεραν εἰς τὴν χώραν μίαν νέαν μόλυνσιν, πιθανῶς τὴν εὐλογίαν, ἄγνωστον ἕως τότε εἰς τοὺς Μεσογειακοὺς λαοὺς οἱ ὁποῖοι, οὕτω, δὲν εἶχον ἀποκτήσει ἀνοσίαν εἰς τὸν ἰόν. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, πόλεις καὶ ὁλόκληραι ἐπαρχίαι τῆς Ἰταλίας ἀπώλεσαν τὸ ἓν τρίτον τοῦ πληθυσμοῦ των, ἀλλὰ τὸ κροῦσμα δὲν ἦτο μεμονωμένον: κατὰ τὰ 100 ἑπόμενα ἔτη, νέα κύματα ἐπιδημιῶν προεκάλεσαν ἀναλόγους καταστροφάς. Μεταξὺ τῶν ἐτῶν 251 καὶ 266 μ.Χ. ἡ πανώλης — πιθανῶς δὲ καὶ ἡ πωρωτίτις — ἔκαμνε τόσην θραῦσιν, ὥστε, ἐνίοτε, οἱ θάνατοι εἰς τὴν πόλιν τῆς Ρώμης ἀνήρχοντο εἰς 5.000 ἡμερησίως! Ἀποτέλεσμα τῶν ἐπιδημιῶν ἐκείνων ὑπῆρξεν ἡ ἀπότομος πτῶσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων, τόσον εἰς τὰς πόλεις ὅσον καὶ εἰς τὴν ὕπαιθρον, γεγονὸς τὸ ὁποῖον, συνδυαζόμενον μὲ τὴν καχεξίαν τῶν ἐπιζώντων, ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς αὐτοκρατορίας εἰς τοὺς ρωμαλέους βαρβάρους, οἱ ὁποῖοι ἐγκατεστάθησαν ἀρχικῶς ἐντὸς τῶν συνόρων ὡς μισθοφόροι καὶ καλλιεργηταὶ τῆς γῆς.

Ἀλλὰ καὶ προγενέστεροι, πολιτισμοί, ἀνὰ τὰς τροπικὰς καὶ ἡμιτροπικὰς χώρας, κατέστησαν θύματα παρασιτικῶν ἀσθενειῶν, ἰδίως ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι μεταδίδονται διὰ τῶν ὑδάτων. Ἡ καχεξία τὴν ὁποίαν προεκάλεσαν αἱ ἀσθένειαι αὐταὶ εἰς τοὺς πληθυσμοὺς κατέστησαν αὐτοὺς ἀνίκανους νὰ ἀντισταθοῦν εἰς τὴν εἰσβολὴν τοῦ χειροτέρου δυνατοῦ ἐχθροῦ των: τῶν συνανθρώπων των!

ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ ΤΩΝ ΑΤΥΧΩΝ ΑΖΤΕΚΩΝ

Ἔτι δραματικωτέρα ὑπῆρξεν ἐπίδρασις τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἀσθενειῶν εἰς τοὺς αὐτόχθονας τῆς Ἀμερικῆς. Τὴν νύκτα κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ Ἀζτέκοι, ἐξέβαλον τὸν Κορτὲζ καὶ τοὺς ἄνδρας του ἀπὸ τὸ Μεξικόν, ἀφοῦ ἐφόνευσαν πολλοὺς ἐξ αὐτῶν, ἐξέσπασεν ἡ ἄγνωστος εἰς αὐτοὺς ἐπιδημία τῆς εὐλογίας, ἡ ὁποία ἐξησθένησεν ἀποτόμως καὶ ἐφόνευσε τόσους πολλοὺς Ἀζτέκους, ὥστε ἡ περαιτέρω καταδίωξις τῶν ἡττημένων καὶ ἀποθαρρυμένων Ἱσπανῶν, κατέστη ἀδύνατος. Μετὰ τὴν εὐλογίαν, ἡ παρωτῖτις, καί ἐν συνεχείᾳ ὁ τύφος ἐξώντωσεν πλέον τὸ 90% τῶν αὐτοχθόνων τῆς Κεντρικῆς Ἀμερικῆς, οὐχὶ ὅμως τοὺς κατακτητάς των, διότι οὗτοι ἦσαν ἐθισμένοι εἰς τὰ μικρὰ δια ἐκείνα! Οἱ κατακτηταὶ διέγνωσαν τὸ φοβερὸν τοῦτο ὅπλον τὸ ὁποῖον κατεῖχον, οὕτω εἶ, τῷ 1063, ὁ Λόρδος Ἄμχερστ διένειμεν εἰς πολλὰς ἐχθρικὰς του φυλάς, κουβέρτας μολυσμένας μὲ εὐλογίαν!

Ἀνατολία ἡλιοστόρ

Νέα ἀντηλιακὴ κάθετη κουρτίνα ποὺ ἀντικαθιστᾶ τὸ κάθε μορφῆς Βενέτικα Στόρια καὶ κουρτίνες γιὰ γραφεῖα, καταστήματα, ξενοδοχεῖα καὶ μοντέρνα σπίτια.

Γιὰ ἄμεση ἐξυπηρέτηση καὶ δωρεὰν καταμέτρηση τηλεφωνῆσατε:

ΠΑΤΡΑ: τηλ. 270.462 (Μαιζώνος καὶ Γούναρη) Χ. Ἀσημακόπουλος & Σία

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ ΑΓΟΡΑΙ-ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ ΜΑΙΖΩΝΟΣ 66 • ΤΗΛ. 73-365

Ἡ δικαστικὴ πλευρὰ τοῦ θείου δράματος

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

"Οπως τὴν βλέπει ὁ διάσημος δικηγόρος ΖΑΚ ΙΖΟΡΝΙ

3ον

Τὸ νόμο δῆθεν ἐπρόκειτο νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ συνέδριο ποὺ δίκασε τὸν Ἰησοῦ. Καὶ τὸν παρέδη. Τὸν ἀγνοησε σὲ τέσσερα σὺ σιώδη σημεῖα. Ὁ νόμος ὡριζε πὼς μιὰ ποινικὴ δίκη δὲν μποροῦσε νὰ ἐκδικασθῆ παρὰ ἐν καιρῷ ἡμέρας. Ὁ Ἰησοῦς δικάσθηκε κατὰ τὴν νύκτα καὶ καταδικάσθηκε τὸ πρωΐ.

Τὸ δικαστήριο ἀπηγορεύετο νὰ λειτουργήσῃ τὴν ἡμέραν τῶν προετοιμασιῶν γιὰ τὸ Σάββατο ἢ μιὰ γιορτή. Ὁ Ἰησοῦς δικάστηκε τὴν ἀπηγορευμένη ἡμέρα.

Ἡ ἀπόφασις μιᾶς καταδίκης σὲ θάνατο δὲν μποροῦσε νὰ ληφθῆ παρὰ μόνο τὴν ἐπαύριο τῶν συζητήσεων. Ὁ Ἰησοῦς καταδικάστηκε τὴν ἴδια νύκτα. Δὲν ἐξετάσθηκε κανεὶς μάρτυρας ὑπερασπίσεως.

Ἄλλες παραβάσεις: Προκειμένου νὰ ληφθῆ ἡ ἀπόφασις, πρῶτος ἐξέφερε τὴν γνώμη του ὁ νεώτερος τῶν δικαστῶν. Τὸ ἀναποδογύρισμα αὐτὸ τῆς ἱεραρχικῆς σειρᾶς, εἶχε τὸ λόγο του. Οἱ δικαστές, ποὺ δὲν ἔπρεπε ν' ἀκούσουν παρὰ μόνον τὴν συνείδησί τους, μποροῦσαν νὰ ἐπηρεασθοῦν ἀπὸ τὶς γνῶμες πρεσβυτέρων καὶ ἐγκυρωτέρων συναδέλφων τους. Γι' αὐτό, σὰν μιὰ ἐγγύησι ἀμεροληψίας ἡ Ἰουδαϊκὴ διαδικασία εἶχε αὐτὴ τὴν πρόβλεψι.

Στὴ δίκη, ὅμως, τοῦ Χριστοῦ, πρῶτος μίλησε ὁ πρύτανις τῶν δικαστῶν, ὁ ἀρχιερεὺς Καϊάφας. Πρῶτος αὐτὸς ἀποφάνθηκε: «Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἐβλασφήμισε». (Ἦταν σὰν νὰ ὑπαγόρευε στοὺς συναδέλφους του τ' ἔπρεπε νὰ ποῦν).

Ἡ διαδικασία ἔπρεπε νὰ λάβη χώραν στὴν περιοχὴ τοῦ ναοῦ. Ἔγινε στὸ σπίτι τοῦ Καϊάφα.

Συνολικὰ ἔγιναν 27 παραβάσεις τοῦ νόμου, 27 παρατυπίες.

27 ΠΑΡΑΤΥΠΙΕΣ

Μπροστὰ σὲ μιὰ τέτοια συσώρευσι, δὲ ρωτᾶται κανεὶς κατὰ πόσο τὸ συνέδριο ἦταν ἕνα τακτικὸ δικαστήριο. Τὸν χαρακτῆρα αὐτὸν μπορεῖ νὰ τὸν εἶχε ἀλλοτε.

Ἔπαυσε, ὅμως, νὰ τὸν ἔχῃ μὲ τὸ νὰ παραβιάζῃ συστηματικὰ τὸ νόμο. Κατέληξε νὰ εἶναι οὐσιαστικὸ αὐτὸ ποὺ ὀνομάζομε σήμερα μὲ κάποια φρίκη ἔκτακτο δικαστήριο;

Ἕνα ἔκτακτο δικαστήριο εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ὑποκαθιστάμενο σ' ἕνα τακτικό, ἐξυπηρετεῖ μιὰ σκοπιμότητα πρὸς ἐπίτευξιν ἑνὸς συγκεκριμένου σκοποῦ, ποὺ δὲν εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ τακτικοῦ δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον ἀντικαθιστᾶ.

Ἀλλὰ καὶ ἂν ὑποτεθῆ ὅτι τὸ συνέδριο ἔδειχνε προσήλωσι, πρὸς τοὺς τύπους, τὸ ἀποτέλεσμα θὰ ἦταν τὸ ἴδιο: Θὰ κατάληγε καὶ σ' αὐτὴ τὴν περίπτωση νὰ καταδικάσῃ τὸν Ἰησοῦ. Καὶ θὰ τὸν καταδίκαζε γιατὶ τὸν ἐτύφλωνε τὸ μῖσος. Δὲν δίκαζε ὄνευ φόβου καὶ ἄνευ πάθους. Ἦταν προκατειλημμένο ἀπὸ ἐμπάθεια.

Μεταξὺ τῶν 27 παρατυπιῶν, στὶς ὁποῖες ὑπέπεσε τὸ συνέδριον, συγκαταλέγεται καὶ μιὰ ποὺ πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ περισσότερο, γιατὶ καὶ μόνον αὐτὴ καὶ περισσότερο ἀπὸ ὅλες τὶς ἄλλες μαζί, δείχνει τὴν αὐθαιρεσία τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου. Ἡ παρατυπία αὐτὴ ἀφορᾶ τὴν ὑπεράσπισι τῶν κατηγορουμένων.

Στὶς ποινικὲς δίκες τῶν Ἰουδαίων δὲν ὑπῆρχον οὔτε δημόσιοι κατήγοροι, οὔτε συνήγοροι, πρόσωπα χωριστά, ἔξω ἀπὸ τὴν σύνθεσι τοῦ δικαστηρίου. Καὶ τοὺς δυὸ αὐτοὺς ρόλους τοὺς ὑπεδύετο τὸ δικαστήριο.

Ἡ κατηγορία ἐνυπῆρχε στὰ ἐρωτήματα ποὺ ἀπηύθυναν στὸν κατηγορούμενο ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου ποὺ συνεκέντρωσε τὰ ἐπιβαρυντικὰ στοιχεῖα. Τὸ ἴδιο τὸ δικαστήριο ἐκτελοῦσε καὶ καθήκοντα ὑπερασπίσεως. Μετὰ τὴν ἐξέτασι ὅλων τῶν μαρτύρων ἕνας ἀπὸ τοὺς δικαστὰς ἀνελάμβανε τὴν ὑπεράσπισι τοῦ κατηγορουμένου.

Ἕνας ἀπὸ τοὺς δικαστὰς τοῦ Χριστοῦ ἔπρεπε νὰ σηκωθῆ καὶ νὰ εἴπῃ: «Θὰ ὑπερασπισθῶ τὸν Ἰησοῦ τὸν Ναζωραῖο». Καὶ ν' ἀναλάβῃ τὴν ὑπεράσπισή του. Κανένας, ὅμως, δὲν τὸ ἔκανε.

Ὅλες οἱ ἄλλες παρατυπίες ποὺ ἀναφέραμε, δὲν πιάνουν χωρὶς ἀπὸ ἐνίσχυσι ἀπὸ τὴν ἀπουσία ὑπερασπίσεως καταργεῖται ὁ οὐσιαστικὸς προορισμὸς τοῦ δικαστηρίου, καταργεῖται ἡ ἔννοια τῆς ἀπονομῆς δικαιοσύνης, ποὺ ἐκφράζεται στὴν ἀναζήτησι τῆς ἀλήθειας. Πῶς ὅμως θὰ βρεθῆ ἡ ἀλήθεια καὶ τί εἶδους δικαιοσύνη θ' ἀπονεμηθῆ, ὅταν κανένας δὲν ἀπαντᾶ στὸν κατήγορο;

Μπροστὰ στὴν σκανδαλώδη αὐτὴ παρατυπία ἐκπλήσσεται κανεὶς πῶς, μέσα στὶς 2.000 χρόνια ποὺ πέρασαν ἀπὸ τὴν δίκη τοῦ Χριστοῦ, δὲν στιγματίστηκε μὲ μιὰ ἠθικὴ καταδίκη ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους δράστες καὶ ὑπευθύνους τοῦ θείου δράματος: Ἐκεῖνος, ποὺ ἀπὸ αὐτὸ τοῦτο τὸ λειτούργημά του εἶχε σύμφωνα μὲ τὸν ἰουδαϊκὸ νόμο τὴν ὑποχρέωσι νὰ ἐκτελέσῃ καὶ θἠκοντα συνηγόρου.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ ἰουδαϊκοῦ νόμου ἡ δίκη τοῦ Χριστοῦ, ἐφ' ὅσον ὁ κατηγορούμενος εἶχε νὰ κάνῃ μὲ τὸ συνέδριο — τὸ δικαστήριο τῶν ἱερέων, τῶν γραμματέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἦταν πρωταρχικὰ μιὰ θρησκευτικὴ δίκη.

Τὰ μέλη τοῦ συνεδρίου κατεδίκασαν τὸν Χριστὸ σὲ θάνατο, ἐπειδὴ μὲ τὰ κριτήριά τους ἦταν ἕνας ἀπατεὼν καὶ ἕνας βλάσφημος. Δὲν μποροῦσαν ὅμως καὶ νὰ ἐκτελέσουν τὴν ἀπόφασίν τους. Ἦταν δικαστὲς χωρὶς δήμιο.

Ἡ Παλαιστίνη βρισκόταν κάτω ἀπὸ τὴ ρωμαϊκὴ κατοχή τώρα κι' ἕναν αἰῶνα, 63 γιὰ τὴν ἀκρίβεια χρόνια πρὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ.

Ὅπως συμβαίνει ἀνέκαθεν ὑπὸ καθεστῶς κατοχῆς, ἡ κατεχομένη χώρα δὲν εἶχε διατηρήσει παρὰ μόνον ἕνα μέρος τῆς κυριαρχίας της. Ἀπὸ ἐκεῖ καὶ πέρα ἁρμόδιος ἦταν ὁ ἐκπρόσωπος τῆς κατεχούσης δυνάμεως.

Οἱ Ἰουδαῖοι εἶχαν διατηρήσει τὸ δικαίωμα νὰ καταδικάζουν σὲ θάνατο. Δὲν εἶχαν, ὅμως, τὸ δικαίωμα νὰ ἐκτελοῦν τὴν ἀπόφασι, τὸ «γιούς γκλάντι» — τὸ «δίκαιον τοῦ ξίφους» δηλαδὴ τῆς ἐκτελέσεως, τὸ εἶχαν οἱ Ρωμαῖοι.

Μόνο μὲ τὴν συγκατάθεσι τῶν Ρωμαίων μποροῦσαν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ ἐκτελοῦν τοὺς κατὰ δικους σὲ θάνατο.

Ἐκπρόσωπος τῆς Ρώμης στὴν Ἱερουσαλὴμ ἦταν ὁ Πιλᾶτος, ὑπεύθυνος ἀπέναντι τῆς προϊσταμένης του ἀρχῆς τῆς Ρώμης καὶ σὲ τελευταία ἀνάλυσι, ἀπέναντι τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρώμης τοῦ Τιβερίου.

Δὲν ξέρομε πολλὰ πράγματα γι' αὐτὸν τὸν Πιλᾶτο. Τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου του παραμένουν ἄγνωστα. Τὸ πρόσωπό του τὸ ἐπεσκίασαν γιὰ τοὺς μεταγενεστέρους τὰ χέρια, τὰ χέρια ποὺ ἔνιψε μέσα στὴν λεκάνη, ἐπιρρίπτοντας στοὺς Ἰουδαίους καὶ στὰ τέκνα των τὴν εὐθύνη γιὰ τὸ αἷμα τοῦ Ἀθώου.

Ὁ Πιλᾶτος εἶχε παντρευτῆ τὴν Κλαούντια (Κλαύδια) Πρόκουλα, στενὴ συγγενῆ τοῦ Τιβερίου. Χάρις στὴν στενὴ συγγένεια μὲ τὸν αὐτοκράτορα, τῆς ἐπετράπη ν' ἀκολουθήσῃ τὸν ἄνδρα της στὴν Παλαιστίνη, ἐνῶ κανονικά, ὅπως ὡρίζε ὁ νόμος γιὰ τὶς γυναῖκες τῶν διοικητῶν τῶν κατεχομένων ἐδαφῶν, ἔπρεπε νὰ εἶχε παραμείνῃ στὴν Ρώμη.

ΑΥΡΙΟΝ ἡ συνέχεια.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ

ΒΟΤΣΗ 42

ΜΕΤΑΞΥ ΚΟΡΙΝΘΟΥ & ΜΑΙΖΩΝΟΣ

ΚΩΝ. ΓΑΛΙΑΤΣΑΤΟΣ

«Η ΗΜΕΡΑ»

ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ

Πρὸς διακοπὴν σχέ